

Löpelden

Nr:2 2000

Interntidning för personalen i Brandkåren Attunda
Ansvarig utgivare: Lars-Erik Kroon

Så var det åter igen dags för ett nummer av Brandkåren Attundas ansikte utåt, åtminstone ett av dem. Sedan senast så har det i vanlig ordning hänt en hel del.

Det har varit en avtackning för pensionärer och några som gått vidare till andra yrken, mer om det på sidan 5. En kick off fest har vi också hunnit med, en mycket trevlig tillställning som gick av stapeln på restaurang Klassro i Sollentuna. Allt som är värt att veta om den står att läsa på sista sidan.

Två nya maskinstegar är i full drift och har så vitt jag vet varken körts fast eller krockats. Av den anledningen finns en av dem, 601 förevisad på bild på sista sidan.

Den avlägsna framtidens ledare har blivit utsedda, 5 stycken som skall gå förman ganska omgående och ytterligare 5 vid senare tillfälle. När denna tidning landat så har vi också släppt lös 15 hungriga nyanställda i organisationen. De hittar ni på två sidor där de presenterar sig själva och finns på bild.

Men den händelse som får störst konsekvenser för oss åtminstone praktiskt är att stationsplacerings projektet har gått i mål och kommit fram till att några stations flyttningar/hopslagningar inte är aktuella inom en överskådlig framtid.

Detta gör att ett antal frågor nu måste lösas på ett mera konventionellt sätt. En är insatstiderna i Brunna nattetid.

En annan stationen i Järfälla som är allt annat än välunderhållen.

Sedan finns ett antal frågor som inte är avhängiga av stationsprojektet och de som jag valt att ta upp är frågan om utglesat brandpostnät, framför allt i Väsby. Stegfrågan, och Prio 1 larmen. Det jag lyckats luska fram i dessa frågor finns att läsa på mittuppslaget. Det kan tyckas vara tung läsning, mycket text, men kanske ändå kan vara mödan värt att läsa igenom.

Vilka konsekvenser det får att UH slutar i september råder det väl delade meningar om. Han kommenterar det själv på sidan två.

Jag vill i alla fall tacka honom för ett alldeles utmärkt stöd med denna tidning.

Avslutningsvis vill jag önska er alla en riktigt trevlig semester och en härlig sommar!

Kanske syns vi i skogarna runtom i Attundaland med avtrappade strålrör.

Vi hörs i höst.

Redaktören

Föremålen för avtackningar:
Siv Karlsson, pension.
Kai Rosvall, privata sektorn.
Folke Andersson, brandskyddskonsult.
Ove Gustavsson, pension.
Kent Lundqvist, Stockholms brandförsvär.
Bo Biguet, pension.
Bo Frejdh, Räddningsskolan Rosersberg.

Löpelden juni 2000

”Man ska sluta när det är som roligast!”

Det är dags nu – beslutet är oåterkallerligt – jag slutar mitt jobb i Brandkåren Attunda efter sommaren. I sådana här sammanhang är det lätt att bli lite nostalgisk och se tillbaka på hur det var när jag började i brandkårens tjänst för snart tre år sedan. Här kommer några intryck och reflexioner från begynnelsen av min korta men ganska intensiva brandmannabana.

Jag minns mycket väl våren 1997 när Lars Skoglund (då kommundirektör i Järfälla) kom och frågade mig om jag var intresserad av att ta uppdraget som förbundschef i något som på den tiden endast fanns på pappret, nämligen Brandkåren Attunda. Mina kunskaper om verksamheten inskränkte sig till att jag kände till projektet ”Vision 2001” och att det pågått ganska länge med många turer fram och tillbaka. För att ge svar på mina frågor stack Lars ”visionspappren” i handen på mig och sa: ”Läs det här först och lämna se'n besked till mig!” Jag satte igång med läsandet och tyckte att det var ett ganska småmysigt papper som visade att det var möjligt att både utveckla verksamheten och samtidigt spara pengar. Trots att det saknades någon tydlig beskrivning av hur detta konststycke skulle gå till, så uppfattade jag att det, inte minst med tanke på det omfattande utredningsarbetet, måste vara väl förankrat hos de blivande medlemskommunerna. Glad i hågen tackade jag ja, men upptäckte ganska snart att ”Visionen” lyckats kringgå flera av de större problemområdena.

Hela hösten 97 var fylld av aha upplevelser. I början hade jag inget eget rum, utan turnerade runt på Sollen-tunastationen innan jag så småningom hamnade i nuvarande modul, det gamla snickeriet. Som gammal museiman kunde jag snart se kulturens betydelse för att förklara verksamhetens utveckling. Det nybildade förbundet vilade inte på några gamla och gemensamma traditioner när det gällde samarbete mellan parterna. Samverkan hade i stället skett utefter E4 resp E18 där Järvafältet ”kaninfältet” snarast var ett hinder för samarbetet. För att ytterligare belysa de historiska sambanden kan jag ge ett annat exempel hämtat från mel-lersta Norrland. Historiskt sett har jämtarna alltid haft sina kontakter västerut mot Norge medan västernorr-länningarna däremot strävat österut mot Finland. Mellan dessa två svenska områden är det mest otillgänglig skog (med stora kaniner med horn).

Ett annat fenomen som förundrade mig var att brandmannayrket inte var ett ”legitimations-yrke” som tex sjuksköterska där man lätt kan byta jobb mellan Ystad och Haparanda. Det visade sig att det inte utan buller och bång ens var möjligt att byta mellan Väsby och Sollentuna och som då ändå hade varit i samma organisation under många år. Däremot mötte jag medarbetare med ett engagemang för sitt arbete, som var minst lika stort som sjuksköterskornas.

Med dessa nyvunna erfarenheter bestämde jag mig för att inte bli för mycket brandman med risk att snabbt bli hemmablind, utan att istället fortsätta att vara den där ”gamla skolchefen” som ifrågasatte allting. Det är också en av orsakerna till att jag valt att inte bära uniform, ty jag tycker inte att den så kallade kårandan alltid varit till gagn för verksamhetens utveckling.

Med tanke på inriktningen av mitt uppdrag hade jag inte räknat med att vinna några popularitets-tävlingar. Även om det ibland gått ganska hett till har jag aldrig känt att det varit något personligt, utan att vi oftast har kunnat förstå och respektera varandras roller. Jag hoppas också att jag med mina kunskaper och erfarenheter kunnat bidra till en positiv utveckling för Attunda. Med hänvisning till rubriken känner jag att vi nu är på gång i Attunda och att alla kurvor pekar uppåt. Den ekonomiska kurvan behöver väl fortfarande ett lättare stödförband, men läkningen har påbörjats. I och med att jag slutar får ju också ekonomin en liten extra injektion!

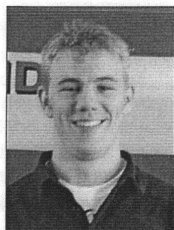
Avslutningsvis vill jag passa på att önska alla EN RIKTIGT SKÖN SOMMAR!

UH

Fredrik Spång

Är 25 år och bor i Eskilstuna med min sambo och min hund Swix. Är född i Eskilstuna men har bott i Sälen i 5 år och jobbat som deltidare. Fritiden går mest åt till träning både med hunden och mig själv, dock mest styrketräning för min egen del. Jag ser fram emot att jobba som brandman i Attunda. Mitt livs dröm har gått i uppfyllelse.

Mattias Lassén

Är 21 år och bor i Hägersten. Jag gillar allt som har med idrott att göra men favoriterna är alpint, innebandy, golf och tennis. Lirar gitarr så ofta jag hinner. Innan brandkåren jobbade jag som säljare och lastbilsförare.

Placering: Järfälla grupp 2

Pär Mossnelid

22 år och född i Hudiksvall där jag jobbat som Bm i 1 år. Bor nu i Råcksta. Mina intressen är sport och musik där jag turnerar runt lite med ett rockband. Jag ser fram emot att börja jobba och tror att jag kommer trivas ypperligt.

Placering: Bro

David Kullander

26 årig Värmlandspöjk från Karlstad som tillsammans med sambon Jennie och katten Joppe Jens Jörgen Kullander flyttat till Bro. Jag är en "sportfåne" som gillar all slags idrott och gärna spelar golf på fritiden. Är alltid hungrig och gillar att umgås med människor.

Placering: Väsby grupp 2

Josef Gradin

En 26 årig norrlänning som gifte sig med en flicka från Salem och bosatte sig i Tumba. Fyller främst mina timmar med musik (sång), mycket idrott och vännernas umgänge. En envis lugn man som sällan ger upp och vill arbeta med det bästa jobbet i dagens samhälle.

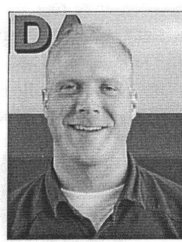
Placering: Sollentuna grupp 3

Peter Bergström

24 år och kommer från Värmland. Flyttade till Stockholm hösten 98 med sambon Jenny. På fritiden skall jag förmodligen gå någon golfgrunda, jag har slutat 3 gånger. Praktisera friluftsliv är en annan hobby jag har.

Placering: Bro

Johan Gellebrink

29 år. Jobbar nu som deltidare i Bro och tycker att heltid skall bli skitroligt. Tycker om det mesta i idrottsväg.

Placering: Väsby grupp 4. (efter sommaren)

Henrik Fredén

21 år, född och uppvuxen i Jakobsberg. Gick ekonomisk linje kombinerat med hockey gymnasium och gjorde lumpen i Arvidsjaur som sjukvårdare. Intressen är hockey och dykning. Hoppas på en jävligt kul sommar.

Placering: Järfälla grupp 4

Martin Hasselqvist

22 år och boende i Tullinge. Jag bestämde mig civilplikt som flygplatsbrandman på Arlan-att jag nått mitt mål. På fritiden går jag på motionsnivå. Umgås med vänner och flickgillar utmaningar och därför tror jag att detta är ett yrke som kommer att passa mig.

Placering: Väsby grupp 3

för att bli brandman efter att jag gjort min da och jag är både lycklig och stolt över gym och spelar diverse lagidrotter på vän står också högt upp på listan. Jag

Stegfrågan

Talade med Benny Söderberg och han kunde berätta följande: Hittills så har Yrkesinspektionen ställt sig på våran sida och sagt att maskinstegarna skall handhas av minst två personer. Det tycker även tillverkaren d.v.s. Magirus så det torde därmed vara avgjort.

Däremot råder delade meningar om vilka två personer som skall bemanna fordonet. Två från första styrkan; då tvingas styrkeledaren välja stege eller rökdykning, eller en från första och en från andra styrkan; ger givetvis en fördröjd insats. Vi menar att det är en för psykiskt stor belastning att i ett så tidigt skede välja antingen eller och det är i den frågan Arbetarskyddsstyrelsen skall besluta. Är det en acceptabel arbetsmiljö att behöva göra det valet? Om svaret är nej så ser det ljus ut, två gillanden väger tungt vid ett eventuellt överklagande.

Arbetarskyddsstyrelsen sammanträder i slutet på maj och vi väntas få besked i början på juni!

Enligt Ulf tar det närmare ett år att anställa och utbilda den personal som behövs för att gå från 6 till 7 man i skiften.

Fortsättning följer

Stationsfrågan Järfälla

Redan i början på -90 talet, när stationen fick ett nybyggt 55+ boende till grannar stadsplanerades brandstationstomten om till kontors/affärsmark. Då tycktes det vara klart att en ny station skulle byggas. Så blev emellertid inte fallet utan ärendet drogs i långbänk och senast så skulle det lösas inom stationsplaceringsprojektet. Kontentan av denna snart tioåriga ovisshet är att inget större underhåll har gjorts samt att tomten blivit mycket attraktiv. Fastigheten är idag inte i något vidare skick.

Mot den bakgrunden är det lätt att se att något snart måste hända. Ett förslag som är mycket aktuellt är en ny station på den så kallade Vägverks-tomten.

Ulf Hidebrandt har kontaktat Vägverket och de är intresserade att sälja en del av tomten för en ny brandstation. Ulf har även skickat ett förslag på placering samt samutnyttjande av vissa lokaler som t.ex. spohall, verkstad och lektionssal. VV väntas komma med ett prisförslag innan semestrarna.

Järfällas kommundirektör, Anders Major, säger att kommunen gärna ser en brandstation där och lovar att, om priset från VV är det rätta, komma till ett snabbt beslut och lösa oss från nuvarande kontrakt.

Rent tekniskt går det till så att Järfälla kommun äger tomt och fastighet och Brandkåren Attunda hyr lokalerna av kommunen. Ulf har budgeterat att stationskostnaderna för Järfälla stationen kommer att stiga från en halv till två miljoner kronor per år.

Utglesat brandpostnät

Det här är en fråga som varit på tapeten en längre tid framförallt bland personalen på Väsby brandstation. Den har ingen ting med stationsplacerings projektet att göra men passar väl in i tidningen ändå. Brandpostnätet på Södertörn är redan idag utglesat. Där har man löst vattenförsörjningsfrågan för våran del genom att alltid dra tankbil på larmen.

Historia: När stora delar av vatten nätet byggdes på 60 talet trodde man att det skulle bo nära 3 miljoner människor i Stockholmsområdet. Man antog också att dessa människor skulle förbruka lika mycket vatten per person som man gjorde då. Inget av dessa antaganden visade sig stämma. Vi är inte i närheten av 3 miljoner, och vattenförbrukningen sjunker fastän befolkningen ökar.

Detta gör att man idag ofta lägger klenare ledningar till nybyggda områden. Dessa kan inte leverera det flöde som krävs för att koppla in en brandpost. Därför är man i flera fall tvungen att lägga en separat ledning till brandposten från närmaste tillräckligt grova stam. Här blir vattnet stillastående och unket och vid en tryckförändring i systemet kan detta vatten sugas ut i systemet och hamna i kranarna i hushållen.

Även vid renovering av vattennätet byter man ofta till klenare dimension på rören för att få bättre genomströmning. För att bli av med det stillastående vattnet måste kommunen åka runt och spola brandposterna med jämna mellanrum, detta är både tidskrävande och dyrt.

Förslaget i Väsby går ut på att på sikt minska från idag 560 till 150 brandposter inom 20 år. De brandposter som blir kvar är de som sitter rakt på stamledningar och därför inte behöver spolas.

Fördelen för kommunen är att man kan lägga de dimensioner på rör som blir bäst utan att tänka på våra brandposter samt att spara pengar. Fördelen för oss är bland annat att det borde vara lättare att snabbt hitta våran egen tankbil än en översnöad och igenvuxen brandpost.

Upplands-Väsby's kommundirektör Björn Eklund medger att ämnet diskuteras men att man inte kan komma till något som helst beslut före hösten.

Det här är en fråga som både kommun och brandkår kan vinna på. Därför har Brandkåren Attunda för avsikt att ta upp frågan i samtliga kommuner.

Bro frågan

Alla inom organisationen är väl idag ganska insatta i problematiken kring insatstiderna i Brunna nattetid.

Detta problem skulle ju, som det så vackert hette, lösas inom ramen för Vision 2001 sedermera Stationsstruktur projektet.

Sedan det projektet lades på is i malpåse för att kanske grävas upp om många år, har ju frågan återigen blivit högaktuell.

Så här är läget idag: Brandkåren Attunda har lämnat ett förslag på lösning. Heltid i befintlig lokal.

Något annat förslag är enligt CÄ inte aktuellt. Alla inblandade som Löpenden pratat med tror att Länsstyrelsen nöjer sig med denna lösning och några andra lösningar ex. stege från Järfälla.

Bro kommun har därefter gett Attunda i uppdrag att arbeta fram en mer detaljerad plan där det skall finnas förslag på bemanning, kompetens, fordon, utbyggnad av stationen m.m. Kommunstyrelsens ordförande i Bro Sven-Inge Nylund kommenterar förslaget som "klart intressant och värt att diskutera". Den pessimistiskt lagde kan säkert spåra en knäckfråga i finansieringen av det hela. Men kan politikerna komma till beslut så blir det en spännande förändring för alla inom Attunda.

Om nu någon före detta medlem av Strukturgruppen skulle få lust att utropa ett "vad var det vi sa?" tycker jag att de må vara honom förlåtet.

Prio 1 larm

I ett tidigare nummer av Löpelden har vi tagit upp ämnet sjukvård vid så kallade prio 1 larm. Och helt plötsligt börjar det hända saker. Den 1 april startade ett projekt i Nynäshamn som innebär att vid prio 1 uppdrag på allmän plats skall SOS-A **samtidigt** utlarma ambulans och särskilt utbildad räddningstjänstpersonal. Räddningstjänsten skall kunna utföra s.k. förstahjälpen uppgifter som L-ABC, HLR samt syrgas. Detta projekt skall pågå i två år och därefter kommer en utvärdering att göras.

Men sedan jag talat med Kitty Kook Wennberg på CAK och fått veta att ingenting har börjat hända, det börjar absolut inte röra på sig i denna fråga. Nynäshamn projektet är ett försök (dömt att misslyckas ?) i ett mycket speciellt område och kommer förmodligen inte att sprida sig. Vidare sade hon att om det i framtiden visar sig att antalet ambulanser inte räcker till kommer man att satsa på fler ambulanser innan det är aktuellt att utnyttja räddningstjänsten. Hon anser att det är en för stor kostnad att utbilda brandmän i sjukvård till den nivå som krävs för att klara ansvarsfrågan. Grundtanken är att den som ansvarar för akutsjukvården, i det här fallet CAK, har ett ansvar för att den dragna personalen har en tillräcklig utbildning för att klara uppgiften.

På en direkt fråga om hur andra landsting har löst det här med ansvarsfrågan ex. Uppsala och Göteborg, var hon

totalt okunnig och tyckte jag, ointresserad. Hon verkade tycka att Stockholm är en storstad som inte berörs av vad andra landsting beslutar.

Det verkar som om inställningen hos CAK fortfarande står fast, räddningstjänsten skall inte syssla med sjukvård. Åtminstone inte utlarmad sjukvård, ty ett sådant ansvar orkar inte CAK bära. De är beredda att ta ansvaret efter det att ambulansen har anlänt. Vad som händer innan verkar inte ha så stor betydelse. Men jag antar att vi även i fortsättningen bör vårda efter förmåga de gånger vi kommer fram först, och det är inte helt ovanligt, storstad eller ej.

Tänk er också följande scenario. Järfälla ambulansen har just fått en patient till KS. När de svänger upp på motorvägen ramlar någon i centrum och bryter benet. Då larmas ambulans från Bro eller Sollentuna eller från Västerort. Men ingen kan väl tro att de kommer fram före oss. Patienten får helt enkelt ligga och vänta.

Räddningstjänsten är inte sjuksystrar och lär knappast spjåla på plats, men vi kan verka lugnande och göra en första insats med små medel. Eller bara visa in ambulansen och därmed spara tid och lidande.

För vad är egentligen viktigast ? Principer, ansvar eller medborgarnas bästa.

Redaktör Kroon

Syrgas delegering

Det är nu klart att vi får en personlig delegering för syrgas. Connie Lagerberg på företagshälsan har skrivit på. Delegeringsbeviset är i tre exemplar, ett personligt, ett till den sjukvårdsansvarige på respektive station och ett ex som arkiveras på Sollentuna stationen. Delegeringen skall förnyas årsvis, det sköts av den stationsansvarige och innebär att vi skall skriva provet en gång om året.

Gasa på !

Avtackningar

Det börjar så smått att bli en tradition att hålla en avtackningsfest om våren, så även i år. Lokalen för ändamålet var denna gång Sollentuna kommunalhus plan 12 med vidunderlig utsikt.

Denna lokal har redan tidigare figurerat i tidningssammanhang då det begicks en personalfest med gamla SO-UV brandisar. Det som då stod att läsa var att en person satte sig i ena änden på brickhyllan, i den andra stod restaurangens samlade porslinsresurser. Då brandmannen vägde tre siffrigt och det endast stod rent porslin framme, så vägde det snabbt över till hans favör. Resultatet blev en utdragen orgie i oljud och en saftig faktura till gamla grupp 2 U-V som arrangerade kalaset. Desserten fick inmundigas på papperstallrikar.

Så våldsamt gick det inte till denna gång, om någon så mycket som spillde en enda droppe sås på slipsen så har det helt undgått mig vilket förefaller osannolikt.

För alla er som aldrig bevistat en dylik tillställning skall jag dra följande resumé.

Man samlar alla på en så liten yta som möjligt. Detta har, så vitt jag kan förstå, två syften. Få upp temperaturen och

vänja folket vid att dra in magen (är ett måste i ett senare skede). Här utspisas också snacks, drink och dricka.

Sedan föses alla medelst bjällra till nästa lokal, denna förflyttning medger tillfälle att skaka jordnötter ur skjortvecken, för att sedan rusa till de tätt placerade borden och nypa en plats vid fönstret. Den rutinerade partyräven vet ju att bara han som sitter längst in slipper dra in magen i tid och otid när buffén väl börjar.

De flest vet väl hur en buffé går till så därom är inte mycket att orda. Men när lugnet börjar lägga sig och folket lyfter blicken över tallrikskanten så börjar själva avtackningen.

Den går till så att pensionärerna kallas fram, en efter en, och erhåller en glas hjälm, en blomsterbukett och ett tacktal. En van avtackare låter sedan gubbarna gå och sätta medan proceduren fortsätter. Därefter kallas de som slutat av andra anledningar fram och erhåller blommor och tacktal.

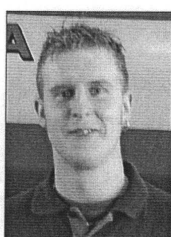
När det är klart finns det utrymme för mera personliga avtackningar och de förekommer ofta. Efter det anses programmet som avslutat och det står var och en fritt att gå eller stanna kvar.

Kroon

Håkan Eriksson

Född och uppvuxen i Katri-
neholm. Gick eltele och där-
efter lumpen på Lv 3 i Norr-
tälje och läste sedan till, offi-
cer. Har sedan 98 jobbat som
instruktör på Lv 3. Jag bor i
Norr-tälje och blir sambo
med Mari till sommaren.
Mina intressen är Bandy,
golf, styrketräning m.m.
Placering: Väsby grupp 1

Christian Skeppar

20 år, uppvuxen i Viksjö.
Har gått media program-
met och lumpat som rädd-
ningsman. Är en person
som försöker se till att all-
tid ha roligt och tycker att
livet leker.

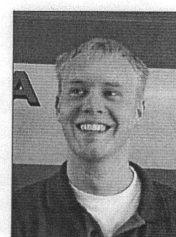
Placering: Järfälla grupp 1

Tobias Ottosson

30 år och bosatt i Bro.
Intressen är idrott och
uteliv, både i vildmark
och stadsmiljö. Är en
inbiten "gnagare"

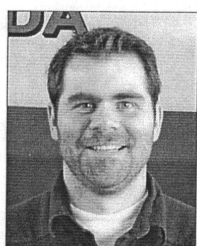
Placering: Bro

David Kangas

20 år, född och uppväxt i
Upplands-Väsby. Gick
ekonomisk på gymnasiet
och gjorde lumpen som
räddningsman. Som person
är jag glad och ambitiös
och försöker att alltid se
det positiva i alla situationer.

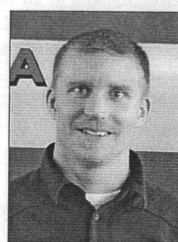
Placering: Sollentuna
grupp 4

Peter Eriksson

32 år och född rumpmas men flyttade till Kramfors vid
12 års ålder. Började som sommarbarn på brandkåren i
Kramfors -89, avancerade till skvatte och vidare till vi-
karie. Rosa tjänst till -92 då jag valde ambulanstjänst.
Jobbade till -97 med avbrott för FN tjänst, 3 ggr till Bos-
nien. Flyttade då till Vallentuna med Cicci och Felix 9
år. Har jobbat på ambulansen norrort sedan dess, senast i
Sollentuna. Ser fram emot att börja jobba i brandkåren
Attunda.

Placering: Sollentuna grupp 1

Christian Lindström

26 år. Jag bor på söder med min flickvän som för öv-
rigt jobbar som idrottslärare. Som ungdom var jag
aktiv med en uppsjö sporter såsom fotboll hockey m.
m. Men det var simning jag satsade fullt ut på, 50 och
100 m fjärlil var mina special distanser där jag som
bäst placerade mig på en 5:e plats på SM. I gymnasie-
et utbildade jag mig till kock. Avslutningsvis vill jag
säger att jag verkligen ser fram emot detta och jag får
passa på att tacka för att man har känt sig så välkom-
men in i organisationen.

Placering: Sollentuna grupp 2

Information om nytt träningsredskap

Ni som siktar mot högre höjder är välkomna till Väsby, där vi fått några nya utmaningar. Vad sägs om att klättra upp
för Empire State Building USA -381 m utan syrgas. (för veklingar) Eller för de tuffare att prova på Mount Everest i
Tibet -8848 m. (syrgas rekommenderas)

Svenska Fitnes har byggt upp dessa höjder i Väsby's gym med hjälp av en Step Climber som vi kommer att få låna
gratis i ca; 3 veckor. De som vill prova är välkomna till Väsby. Efter lånetiden vill Svenska Fitnes ha en utvärdering
av träningsredskapet av oss, så ni som provar kan väl lämna edra synpunkter till mig, så kan jag vidarebefordra dem.

Inget berg är för litet för att bestigas ?

MVH. Fysgurun Illka.

Nya skiftlag, nya bilar, nya ledare, nya arbetssätt...

Förslag: Nytt arbetssätt att införa i organisationen enligt Bosse Biguet, konsult = pensionerad tillika disponent = som fritt kommer i tid om han vill. Det nya arbetssättet kommer att bli effektivt mot varje tendens till toppstyrning under räddningstjänstutövning.

Alltså. Det hela bygger på långtgående delegering av arbetsuppgifter som gjorts rutinmässiga dvs. så att de blir mer eller mindre automatiska. På så sätt kan insatsledaren vara mer fokuserad, koncentrerad på sitt. Modellen går ut på att en Jourhavande Pessimist (JP) utses vid morgonsamlingen med uppgift att kontinuerligt se skendend ur strikt pessimistiskt perspektiv. Denne kan därigenom påpeka (förutse) allt som kan gå snett eller på något sätt vara ofördelaktigt. Som exempelvis att det som just påbörjats snart skiter sig. Eftersom JP inte råder över orsakerna, kan densamme rimligen inte heller lastas för att andra bär sig åt.

Utses dessutom stf Messerschmitt (besservisser) (herr M) dvs. en medarbetare som tilltror sig större kunskaper än omgivningen och också låter den förstå det, så har man sört för något som kan kallas för kreativitet.

Tillsätts slutligen en Ständigt Närvarande (SN) vad-var-det-jag-sa-person, så har man på ett praktiskt sätt även sört för feed back på sekunden.

Jaha, säger du, men det där är ju bara tre gubbar och vi är ju faktiskt fortfarande fler än så. Visst! Men några måste ju begå alla misstag som skall bilda arbetsunderlag för de nya befattningshavarna.

Bosse Biguet

ÅRETS SÄKERHETSANALYS ÄR KLAR

Förra årets varma och torra sommar medförde att antalet händelser ökade i alla Attunda kommuner.

Går man in och studerar denna ökning finner man att antalet markbränder har ökat men att den största ökningen är faktiskt brand i containrar, sopbehållare, fordon och liknande. Vi som har åkt på dessa larm under åren vet också att de flesta av dessa bränder är anlagda.

Bränder i byggnader har minskat i Järfälla och Sollentuna. Dock har de anlagda bränderna i byggnader inte minskat. Därför är anlagd brand fortfarande den absolut största enskilda orsaken till brandolyckor. Bara i Järfälla är bedömningen att 101 bränder av totalt 156 är anlagda. Och då är inte 43 markbränder medräknade.

Automatlarmen tar fortfarande mycket tid ifrån räddningstjänsten. Dessa "driflarm" (förutom 5 som var skarpa) genererar 438 larm och eftersom vi fortfarande åker med dubbla stationer (ej Järfälla), så blir det minst 746 utryckningar bara inom Attunda.

Säkerhetsanalysen för Upplands – Bro och Järfälla har ett nytt kapitel där vi försöker att analysera vad som händer inom kommunen innan branden startar. Vi har därför studerat polisens händelserapportering för skadegörelse.

Här hittar vi faktiskt, 4 månader innan branden på barnstugan Blomman i Bro polisanmälda händelser som eldning av fasad, eldning av lekutrustning, eldning av papperskorgar etc.

Liknande bilder finns på andra ställen både i Upplands – Bro och i Järfälla.

Man kan nästan påstå följande: Vi vet vad det är som brinner. Vi vet var det brinner. Vi vet när det brinner. Vi vet hur det börjar att brinna och vi vet nästa tillsammans med andra aktörer vilka som är på plats när det börjar att brinna.

Vill du läsa mer om 1999 års statistik och detaljer ur säkerhetsanalysen, så kan du gå in under "gemensamt sollentuna" under mappen Riskanalyser hittar du säkerhetsanalys –00.

Vill du ha svar på frågor så lyft luren eller fråga via Lotus Notes.

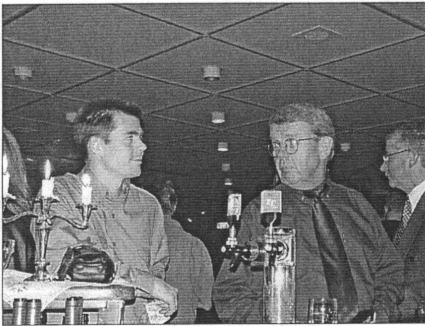
P-O Nilsson

Kick off

Fredagen den 28e april gick en mycket trevlig och väl arrangerad personalfest av stapeln. Vi var många som var där men ändå inte alla, varför det kan vara läge att ta upp den här.

Festen hölls på Restaurang Klassro i Sollentuna i lagom stora lokaler. Där bjöds vi på förplågnad i form av tacos med alla tänkbara tillbehör som jag inte är i närheten av att försöka stava till. Dricka fanns även det i nära på obegränsad mängd så som det skall på en fest av detta slag. Något som jag fann värt att notera var att vi hade medarbetare eller före detta medarbetare på samtliga positioner. Lilja underhöll med blås i festens början. Nyanställda Pär Mossnelid underhöll som klaviaturspelare i sitt band och Lars Anderman gled runt och serverade mest hela tiden. Annars så underhöll vi väl varandra efter bästa förmåga både verbalt och fysiskt. Tänker då framförallt på dansen som startade ganska tidigt och höll på till slutet med korta avbrott för förtäring. Det får väl kallas en upplevelse för sig att dansa styrdans till en Iron Maiden cover.

Mossnelids band höll ett högt tempo och var inte alls buskabygga, mycket bra tyckte jag.

Redaktören själv gled väl mest runt och observerade, helt nyktert, emedan han skulle tjänstgöra morgonen därpå. Han noterade att en viss form av naturlig segregering förekom, men att vi minglade betydligt bättre än vi skulle gjort för ett år sedan.

Han lyckades också snappa upp följande fullkomligt geniala dialog kring trakterna av dansgolvet: "Ända mot ända kan ingenting hända" – "Nä, skall någonting hända får vi nog vända" Lysande. Festligheterna pågick fram till 01:00 varefter utrymning skedde.

Undertecknad tycker att det var mycket roligt att träffas under mer avslappnade former och hoppas att det kan bli ett återkommande arrangemang. Stort tack till Tony Heerman och Benny Söderberg för ett väl lyckat koncept.

Redaktör Kroon

Här erhåller brandkårstidningslegenden Bo Biguet sitt välförtjänta tacktal och glashjälms av förbundschef Ulf Hildebrandt.

Stockholms brandmän håller på att reka möjligheterna att starta ett nytt fackförbund. Det skulle i så fall organisera all personal i utryckningstjänst och vara helt skilt från Kommunal, som de är mycket missnöjda med.

Eftersom poolåkandet börjar öka i omfattning kan det kanske vara läge att vi hjälper varandra så mycket vi kan med luckor, sängkläder och allt möjligt annat. Det är inte roligt att åka pool ett nattpass och bli helt ensam på en okänd station klockan 10.

Med risk för att bli tjugig så tar jag återigen upp våra nya bilar, här Järfällas 1 a och 2 a. Inte många kan skryta med så fina bilar och det gäller att passa på att fota dem medans de ännu är hela. Lika fint ser det ut i Sollentuna och till viss del i Bro, där lär väl aldrig placeras någon maskinstege?

Det är bara stackarna i Väsby som får klara sig med gammalt skrot, fast det kan de gott ta eftersom där finns en riktig fyshall och relaxrum.